

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200935
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5721200935.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobkyne: L. W., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XXXX, XXX XX A., Č. H., proti žalovanej: M. M.H., A.. XX.XX.XXXX, W. F. XXXX/XX, XXX XX P.-F., o zaplatenie 24.895,- Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 24 895,00 Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 24.895,- Kč od 01.04.2021 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni sa voči žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

III. O trovách konania bude rozhodnuté samostatnými rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.03.2021 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 24.895,- Kč s príslušenstvom. V odôvodnení podanej žaloby žalobkyňa uviedla, že so žalovanou uzavrela dňa 24.05.2018 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej požičala sumu 30.000,- Kč. V rovnakej dobe bolo spísané uznávacie prehlásenie na dlžnú sumu. Splatnosť celého dlhu bola dohodnutá do 31.10.2019. Dlž uhradený nebol, bola uhradená len časť, a to suma vo výške 5.105,- Kč. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 24.895,- Kč spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od 01.04.2021 do zaplatenia.

2. Okresný súd Martin v konaní rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 5C/16/2021 - 14 zo dňa 14.06.2021, ktorým návrhu žalobkyne vyhovel, pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania tento priznal žalobkyni vo výške 5 % ročne. Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č. k. 5C/16/2021 - 35 zo dňa 22.03.2022 zrušil vyššie uvedený platobný rozkaz.

3. Žalovanej bola žaloba ako aj ostatné listinné dôkazy spolu s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe doručované zákonným spôsobom v zmysle ust. § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“). Žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.09.2022, ktorého sa nezúčastnila žiadna zo strán konania. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej. Súd sa oboznámil s obsahom podanej žaloby a pripojenými listinnými dôkazmi, a to výzvou žalovanej zo dňa 04.01.2021, uznaním - uznávací prohlásení zo dňa 24.08.2018 (v prílohovej obálke) a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Zo žalobkyňou predloženým uznávacím prehlásením súd zistil, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená Zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej dňa 24.05.2018 sumu vo výške 30.000,- Kč, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v zmysle prehlásenia zo dňa 24.05.2018 do 31.10.2019. Žalovaná splatila časť pôžičky, a to sumu 5.105,- Kč, zvyšnú časť sumy 24.895,- Kč neuhradila.

6. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

7. Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej sumu vo výške 30.000,- Kč, ktoré sa zaviazala v zmysle Uznávacieho prehlásenia zo dňa 24.05.2018 splatiť do 31.10.2019. V zmysle uvedeného Uznávacieho prehlásenia zo dňa 24.05.2018 potvrdila existenciu vyššie uvedeného dlhu a prehlásila, že dlh doposiaľ nebol splatený. Žalovaná z dlžnej sumy 30.000,- Kč uhradila doposiaľ len sumu 5.105,- Kč. Žalovaná v priebehu konania nepreukázala, že by zvyšnú časť vo výške 24.895,- Kč uhradila. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná zostala v priebehu konania nečinná, tvrdenia žalobcu v priebehu konania nepoprela a žiadnym spôsobom nespochybnila. Súd tak považoval skutkové tvrdenia žalobkyne za nesporné a v zmysle uvedeného, žalobe žalobkyne vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 24.895,- Kč, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

8. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu vzniku omeškania odporcu so zaplatením žalovanej sumy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd spolu s nárokom na zaplatenie žalovanej sumy priznal žalobkyni voči žalovanej aj nárok na úrok z omeškania od 01.04.2021 do zaplatenia, avšak vo výške 5% ročne zo sumy 24.895,- Kč, nakoľko nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadziieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 01.04.2021 bola platná úroková sadzba vo výške 0,00 %, ktorej zvýšenie o 5 percentuálnych bodov na základe § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. predstavuje 5 % ročne.

11. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

12. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd, v zmysle citovaného ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.